

VECKOBLADET

Nr 7 1/4 i webbform

051111

Vägval Vänster Skånes paneldebatt & seminarium

Lokala regnbågsallianser i valet? Är det önskvärt, är det möjligt

Deltagare i panelen blir:

Maria Hagberg, fi

Henrik Smith, v

Rolf Engleson, kommunalråd mp

Mokrane Ourad, eva

Stefan Björling, Uddevallavänstern

Panelen kan komma att utökas, ytterligare deltagare är tillfrågade.

Mötet äger rum nu på lördag 12 nov 2005 kl. 13-16

Holmbergsalen, Folkets Hus, Kiliansgatan 15, Lund

Alla är hjärtligt välkomna!

Den kraftfulla helheten - om afghanska mattor

I massmedia är Afghanistan mest känt för krig, kvinnoförtryck, fattigdom och elände. Jan-Inge Bengtsson, f d ordförande i Svenska Afghanistankommittén, tar fram en annan sida av Afghanistan, när han visar sin samling afghanska mattor och berättar om ett högtstående konsthantverk, dess traditioner och historia och de magiska symboler som finns inknutna i mattorna.

Datum: torsdagen den 17 november.

Tid: kl 18.30-21.00

Plats: Auditoriet, Kulturen, Tegnerplatsen, Lund.

Samarrangemang Lunds Afghanistankommitté, Kulturen och ABF Lundabygden.

ESS

Många har uttryckt sina åsikter för och inte minst emot etableringen av ESS i Lund. Om man söker på dessa begrepp i Google så får man ett mycket stort antal träffar och om man tittar på Lunds hemsida med åsikter från medborgarna så finns där också en del (samtliga negativa).

VB vill gärna ge plats för sådant så denna vecka publicerar vi Remissvaret från

Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen.

[Läs remissyttrandet](#)

F! Lund

Tisdagen den 8:e hade F!-Lund sitt första möte för aktiva på café Athen i AF-borgen. På mötet fick alla tillfälle att presentera sina önskemål och förhoppningar om framtida verksamhet. Bl a diskuterades att starta en artikelskrivargrupp, möjligheten att bilda studiecirkelar och framtida aktioner. Den 25:e november är det internationella dagen mot mäns våld mot kvinnor. Flera i gruppen hade önskemål om att F!-Lund skulle uppmärksamma detta på något sätt. Dessutom bestämdes naturligtvis datum för nästa möte som blir onsdagen den 16:e november på samma plats.

Alla som är intresserade av att vara med och planera och/eller delta i någon form av aktion

den 25:e är speciellt välkomna på detta möte. Välkomna är naturligtvis även alla andra som vill delta aktivt i F!. Arbetet går vidare med organisation och vad den ska jobba med i framtiden. T ex bilda studiecirkel inom olika intresseområden eller politiska områden, politiska aktioner, starta musik-, konst- eller teatergrupper, inbjuda gäster/politiska taleskvinnor etc.

Intresserade är välkomna att höra av sig på nedanstående mail. T ex angående att komma på nästa möte, vill vara aktiv i gruppen och/eller delta den 25:e.

Fi-Lund@hotmail.com

Kristallnatten

Det är stämmningsfullt med ett tyst fackltåg i novemberkvällen och den anspråklösa avslutningen var i och för sig bra med två korta men engagerade anföranden.

Men nog är det trist att deltagandet i manifestationen på Kristallnatten har krympt till cirka åtti personer, att antalet arrangörer också har minskat avsevärt och att det numera förekommer två parallella manifestationer. Kanske borde man diskutera den inriktning som gör att affischen domineras av en knuten näve. Kanske ligger det något i landshövding Björn Erikssons reaktion att motdemonstrationer som den i Linköping är kontraproduktiva, gynnar nazister och andra främlingsfientliga, genom att allmänhetens reaktioner efteråt främst handlar om motdemonstranternas våld.

Gr

Vänsterpartiet väljer kongressombud

I dagarna håller vänsterpartiets distrikt i Skåne på att välja ombud till partikongressen som äger rum de första dagarna i januari 2006. Skånedistriktet får 18 ombud, vilket gör att delegationen från Skåne blir en av de största på kongressen.

Valet sker genom poströstning. En första valomgång är avklarad. Det blir en andra, eftersom ett antal kandidater inte fick tillräckligt med röster för att bli valda i första omgången. (För att bli vald fordras minst en röst mer än halva antalet avgivna röster.)

Utfallet i första omgången bjuder förstås inte på några överraskningar. Det blev som väntat en kompakt dominans för traditionalister och "krisförnekare", helt i enlighet med valberedningens förslag. Intressant kan det däremot vara att begrunda röstdeltagandet. 233 röster avgavs i valet. Distriktet har omkring 1000 medlemmar. Bara knappa 25% av medlemmarna deltog alltså i valet. Eller, uttryckt på annat sätt, 3 av 4 v-medlemmar i Skåne avstod från att rösta. Det låga valdeltagandet innebär att de valda ombuden (med röstetal varierande från 138 ner till 117 röster) i praktiken representerar endast mellan 12 och 14% av medlemmarna i distriktet. Att det behövs en andra valomgång beror på stor röstspridning, vilket också röstsiffrorna för de 11 ombud som är klara bär vittnesbörd om. Fyra av dem valdes med några få röster från "fallrepet". Den omfattande röstspridningen och omvalet bör nog tolkas som att valberedningens förslag, trots att det gick igenom, inte är speciellt välförankrat.

Det kan förvisso finnas flera möjliga förklaringar till det omfattande röstskolk och röstspridning, men nog finns det skäl till en fundering över hur det står till med demokratin inom vänsterpartiet....

un

Uppvaktning av Thomas Östros

Uppropet för Rättvisa och Gemensam Valfärd, som cirkulerat under ett år har nu överlämnats till regeringen i samband med socialdemokraternas partikongress i Malmö.

Bland undertecknarna till uppropet kan ett stort antal organisationer nämnas.

Attac Sverige, SEKO Facket för service och kommunikation,

Handelsanställdas Förbund, Svenska Byggnadsarbetareförbundet,

Miljöförbundet Jordens Vänner, Synskadades Riksförbund,
Chilenska Riksförbundet, Framtiden i Våra Händer

Utöver organisationerna har ett stort antal enskilda personer skrivit under uppropet.

[Läs uppropet](#)

Fångat i flykten

Hugsoten viker

Vännen Ratatosk, ekorren ni vet, har mälat att örnen däruppe uppsnappat stort missnöje i Midgård med drakens ideliga ältande av vänsterpartiets förfall. I veckans drapa inte ett ord om vänsterpartiet!

Istället ska dunkle draken delge läsarna ett personligt problem, som under veckor vållat honom mycken hugsot. Draken är, har alltid varit och kommer alltid att förbli en hängiven dyrkare av Valfader Odin. Därför har draken som högsta ideal haft Valhall. Där umgås alla einhärjar i evig fröjd och jämlik gamman, spisar galten Särimners mjälla kött, häver horn av utsökt mjöd och sneglar trånsjukt efter valkyriornas väna uppenbarelser. Valkyriorna, i sin tur, kastar förstås lika längtansfulla blickar efter einhärjarnas något mindre väna gestalter.

En insikt har dock sakta men säkert smugit sig på: Midgårds söner och döttrar vet att vägen till Valhall kantas av härnad; den går över döda mäns och kvinnors kroppar. Odinmissionen motas av onda makter. Stålstormar och strider längs vägen skymmer budskapet om slutmålet: Valhalls gyllene sal. Därför har Odins lära aldrig vunnit insteg i människors hjärtan.

Draken har därför beslutat att inte längre beteckna sig med runraden "Odins lära", och kommer att dölja de ettersprutande tungorna och klösande klorna. Icke för att tillfredsställa dolska fiender – låt dem fortsätta att gala likgaldrar över odinismen. Han gör detta för att glädja sina fränder och vänner. Hugsoten viker. Likafullt förblir draken Valfadern och Valhalls kastlösa samvaro evigt trogen. Må nu icke den lede Lokes avföda röja det ristade lönnrunor döljer!

Kvicksilverstaden

Efter denna personliga bekännelse är det dags att återvända till mer lundanära ting (och därmed ett, förhoppningsvis, mera normalt språkbruk).

I staden Lund har stadsbyggnadsdirektör Tingvar, trots den av samme direktör ofta omtalade arbetsbelastningen på Stadsbyggnadskontoret, gett sig tid att rita en ny stad ute på åkern norr om Lund. 25 000 bostäder ska byggas. Vilket innebär att i runda slängar 35 000 personer ska slå upp sina bopålar i området. Och får förmånen att bo granne med ESS-anläggningen - vägg i vägg med barnkammare och kök.

Man kan gissa att denna nya stad har skissats för att "sätta Lund på kartan", som storstadsbyggarna gärna uttrycker det. Visst, Turning Torsos lyskraft kommer säkert att förblekna när Tingvar och grabbarna (jodå, det *är* grabbar!) smäller upp en stad med världens största kollektiva utomhustermometer. Namnet på staden är självskrivet - Kvicksilverstaden. På utrikiska kan den då föras till marknaden som "Mercury City", vilket förstås kommer att tjusa de utländska investerarna omåttligt.

Ett spöke

Ett spöke går nu genom den lundensiska socialdemokratien – trängselavgifternas spöke. Trängselavgifter nämns enligt uppgift i den nya LundaMaTs (Miljöanpassat TransportSystem för Lund) som ett möjligt (framtida) styrmedel för att få bukt med den ständigt ökande biltrafiken i kommunen. Blotta namnet "trängselavgifter" i kombination med "Lund" lär sända gruvligt kalla kårar längs den kollektiva socialdemokratiska ryggraden.

Ytterligare en inkastad handduk

Nu har v-landstingsrådet i Östergötland Björn Grip också ... Förlåt övertrampet! Inte ett ord om vänsterpartiet var ju inledningslöftet. Nidhögg drar sig därmed tillbaka, skamset mumsande vidare på Yggdrasils rötter.

Vänsterpolitik och studentkårspolitik

Olaf Privileggio Berggren var en något främmande figur i 1960-talets lundavänster, med sin levantinska charm och övriga framtoning, förvärvat genom sitt grekiskt-sicilianskt-svenska arv och sin mångspråkiga uppväxt och utbildning i kulturblandningens Alexandria. Han verkade här under decenniet, satt sen länge som bibliotekarie och aktiv vänsterpolitiker i Småland men drog vidare till Oslo.

Med artikeln "Kampen om kårdemokrati" medverkade han i den senaste utgåvan av *Under Lundagårds kronor*. Det är en alltför mångfasetterad bok för att meningsfullt greppas av en enda recensent. Tills vidare har jag nöjt mej med att läsa Olaf P.

I massmedieminnet är nog kårhusockupationen i Stockholm den enskilt mest framträdande händelsen under sextitalets svenska vänsteruppsving. En pseudohändelse, minns jag att många fnyste i Lund. Vi var visserligen studenter, men vad var våra egna intressefrågor mot den ideologiska kampen? I Uppsala och till stor del i Stockholm hade KFML tagit ledningen och försökte driva en klassisk kommunistisk folkfrontspolitik, bland annat i studentfackliga frågor. I Lund var vänstern öppnare, rörligare och mer sofistikerad, tyckte vi åtminstone själva.

Under kårhusockupationen befanns sej Olaf P. på "studentriksdagen" i Stockholm som ombud för partiet Kårdemokraterna. I det sammanhanget upplever han sina medombud från det konservativa studentetablissemanget i Lund som särskilt provinsiella och efterblivna. Han hade tidigare i Lundagård, med sitt historiska, internationella och marxistiska perspektiv, utdömt som otidsenligt redan vid starten det nationssystem som var basen för studenternas intresseorganisering i Lund. Lund behövde äntligen komma in i den moderna tiden och göra upp med det inkrökta och studentikosa.

Ändå ligger det något studentikost i att den nya nation som han och andra i vänstern initierade för att bryta eller störa systemet fick namnet "Usedom och Wolins nation". Av den blev dock inget. I stället uppstod Kårdemokraterna som förvisso var bredare än vänstern. De nyss anlända teknologerna slöt sej dit och även ett antal vänsterborgerliga studentpolitiker, det vill säga från folkpartiets och centerns ungdomsförbund. Det är ett intressant påpekande att dessa graviterade mot vänster därför att de kom från andra delar av Götaland, inte hade insupit Sydsvenskan med modersmjölken och stod främmande för Olof Wahlgrens projekt Medborgerlig samling, en avlägsen föregångare till dagens Allians men då som nu med det stora högerpartiet i ledningen.

Att skaffa sej legitimitet genom att lägga sej till med det stora d-ordet är ju inte särskilt originellt, men den reform av studentkåren som Kårdemokraterna medverkade till var rimlig. Nationssystemet innebar majoritetsval i flermansvalkretsar vilket bäddade för klickvälde. "Jag har", avslutar Olaf sin artikel, "under de snart fyrtio år som gått sedan dess varit fackligt och

politiskt aktiv och ... bevittnat en del 'fiffel' och 'mygel' men aldrig i den omfattning som jag hade upplevt inom Lunds studentkår på 1960-talet." Jodå, det blåste in en del frisk luft i systemet, men våra egna händer var inte alldeles rena. Mygel föder motmygel och den erfarenheten tog många av oss med in i partipolitiken.

Olafs inledningsvis formulerade tes är just att kampen för kårdemokrati i Lund inte bara var ett vänsterprojekt. Ändå belyser artikeln den starka kopplingen mellan de båda företeelserna. Det blåste decenniet igenom en vänstervind som blev allt hårdare. Det som började som medvetande om u-världens existens och rädsla för kärnvapenhotet utvecklades till antiimperialism, socialism och kommunism, och även de som inte löpte hela linan ut blev påverkade.

Dagens SAP känner sej besvärat över de radikala SSU-arna i Skåne. Dåtidsens var inte helt bevämt med socialdemokratiska studentklubben i Lund, som förutom "riktiga" socialdemokrater som Göte Bernhardsson och Olle Svenning samlade allsköns radikaler och ett slag fick en tämligen vänsterextremistisk majoritet. Och som sågs som en samhällsfara och bevakades av den s-präglade säkerhetsorganisationen IB, som Veckobladet tidigare har belyst. Olaf stannade som ordförande i klubben när kommunisterna drog vidare, men senare blev alltså han själv vpk-are tillsammans med bland andra Jörn Svensson.

Det var en både kreativ och destruktiv tid men framför allt vital, och vitaliteten spillde över på studentkåren. Olaf P. påminner genom sin artikel om att det fanns en studentfacklig dimension även i Lund. Också den behöver innefattas i den stora historik över skedet som vi en gång behöver få, och som inte har åstadkommit genom Kim Salomon och andra.

Jag träffade Olaf i Lund. Norge har en hög pensionsålder men nu hade han slutat jobba, efter att bland annat ha sysslat med den norska biståndsinsatsen för biblioteket i Alexandria. Han berättade att han funderade på att slå sej ner i Egypten. I Alexandria, förmodade jag.

– Alexandria har blivit ett bullrande helvete med sex gånger så många invånare som när jag växte upp, svarade han. Nej, jag har hittat en fin liten badort vid Röda havet. Och så tänker jag konvertera, från kristen ateist till muslimsk ateist.

Gunnar Sandin

Rapport från täppan

Nu har vi höstat in. Fastän solen sken och det var varmt låg det en vemodig stämning över täppan. Den luktade avsked på något sätt.

Äpplena plockades ner och det är ett arbete som jag gillar. Kvaliten på varje neddunsande frukt kollas med ett litet bett. När det upptäcktes hotade husse att koppla mig. Det blev tre fulla lådor som sen förvaras inne i stugan hela vintern, insvepta i trasmattor. En del äpplen lämnas kvar i träden till trastarna. Så ska lökar i jorden men också upp ur den. Matte försöker hitta lökfria jordytor för sina nya tulpan- och alliumfynd, men det mesta verkar upptaget. Och den gröna kaphyacinten tål inte vintern utomhus, utan ska förvaras, väl insvept i silkespapper, torrt men svalt i källare. Så även den gula dahlia.

Sen är det alla ömtåliga småplantor, fröuppdragna och ompysslade, som ska blomma först nästa år! Dessa måste skyddas från vinterns fador, som ju kan bli svåra. De får lite extra kompost och löv runt sig, liksom rosorna.

-Vad du duttar med växterna, tycker husse. Det som klarar sig det klarar sig väl!

Men jag såg nog hur han i smyg boade om azaleorna i den nya torvrabatten!

Sen kommer vi till den svåra frågan som kan hålla matte vaken i vargtimmen – ska man eller ska man inte klippa ner vissna perenner på hösten? Å ena sidan skyddas rötterna från frost om de får stå kvar, men å andra sidan – tänk så skönt på våren om det hela är gjort, och man kan möta utslagna crocus och scillor öga mot öga! Vintern kan ju bli mild! Medan matte försöker

bestämma sig går hon runt i rabatterna med sekatören och klipper lite här och var. Resultatet blir inte vackert, men vi slipper ju se det sen.

Löven krattas, och det mesta hamnar i rabatterna som frostskydd. Men fuktiga löv kan också vara förödande för känsliga växter! Det är en strid att vara trädgårdsamatör!

När jag trodde vi var klara att åka hemåt, fanns det 2 paket tulpanlökar kvar ovan jord. Matte försökte få husse att inse hur vackra de skulle bli hans surjordsrabatt. Men se nej, den plätten är husses alldeles eget revir där allting ska stå i raka rader i väl samstämda färger, så olikt det oorganiserade men hemtrevliga kaos som finns i mattes domäner.

Så tulpanerna togs hem, och blev sen uppskattade presenter.

Den sena oktoberdagen skymde snabbt på. Nu blir det bara korta besök till täppan, för att lämna kompost, hämta äpplen och mata fåglarna.

Matte kastade en öm blick bakom sig när vi stängde grinden. Säkert såg hon för sin syn nästa års vårflor i skira färger och nya rabatter ta form.

Men först ska den skånska vintern uthärdas. Novembers kalla blöta vindar närmar sig hänsynslöst...

Cilla

Ett digitalt München?

Historiska paralleller är alltid farliga och ingen har väl missbrukats mer än München 1938.

Vad som hände där var att Storbritannien inte ville gå ihop med Sovjet för att stoppa Tyskland. Tvärtom, förhoppningen var att Sovjet skulle möta en kraftfull motståndare i Hitlers Tyskland och då skulle dessa bägge makter balansera varandra, så som den brittiska politiken nästan alltid har velat ha det. Hitler hade ju i tal och skrift försäkrat att hans huvudmotståndare var kommunisterna och det blev det ju också, där hade de rätt, men dessemellan ockuperade Hitler Västeuropa..

Men nu används alltså München som en beteckning på varje överenskommelse där det på andra sidan finns någon man inte gillar. I Wall Street Journal, en tidning som varje politiskt intresserad medborgare naturligtvis följer, var det en artikel i måndags med rubriken "Se upp för ett digitalt München". Artikeln var skriven av en republikansk senator, Norm Coleman, med enligt uppgift starkt stöd av President Bush och vad jag efter hand har förstått, av stora delar av den amerikanska datavärlden.

Vad det handlar om är att i Tunis i nästa vecka möts världens länder i en FN-konferens om informationssamhället. Där föreslås att FN blir överhögheten för Internets rotservrar och därmed ska bestämma överadressbildning etc. i stället för ICANN, det privatföretag i Kalifornien som har hand om det nu under amerikansk regeringstillsyn.

Det internationella telesystemet består av nationella företag, men det samarbetet äger rum genom Internationella Teleunionen och så klart inte via något amerikanskt företag. Förslaget att FN ska ha hand om det hela är verkligen väl motiverat. EU tycker så också. Men det tycker alltså inte amerikanerna, de har ju uppfunnit Internet och förresten så stöds förslaget också av t.ex. Cuba, Venezuela och Kina och då ska man förstå att det är dåligt. Det är länder som säkert kommer att vilja använda det för att censurera Internet, argumenterar USA. Men vill man censurera Internet kan man göra det ändå, det har inte med saken att göra och det är säkert inte där skon klämmer. USA tycker att det är deras grej och vill inte ha någon inblandning.

Vad kommer då att hända? Lawrence Lessig säger att om Europa verkligen enar sig så kan de tvinga USA till någon sorts kompromiss. Man kan mycket väl tänka sig att det kan bli två uppsättningar av rotservrar där USA står för en och resten av världen för en annan. Det kan

funka med lite samarbete. Det kan också bli en sorts dödläge där inget händer. Men USA kommer att slåss som en tiger för att behålla hela kontrollen och är säkert i full gång med påtryckningar. Det ska bli intressant att se hur mycket Sverige vågar hålla emot.

Finns det då inga argument som stöder den amerikanska ståndpunkten? Jo, det är att Internet har fungerat bra i den form det har. Och utan amerikanernas snabbhet och no-nonsense sätt att lansera Internet med TCP/IP hade förmodligen Internationella Teleunionen fortfarande suttit och förhandlat om detaljer i kommunikationsprotokollen. Men att USA ska fortsätta att bestämma ensamma är helt oacceptabelt.

Sten H

Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen

2005-10-12

Till Utbildnings- och kulturdepartementet

Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen har beretts tillfälle att yttra sig över departementsskrivelsen **Svenskt värdskap för ESS (Ds 2005:20)** och önskar avge följande remissyttrande.

Folkkampanjens synpunkter i sammandrag:

40 ton kvicksilver

ESS skall innehålla ett mål bestående av 40 ton kvicksilver, som efter bestrålning av neutroner kommer att bli radioaktivt – detta strider mot svenska miljölagar, de svenska miljömålen och mot Agenda 21 i stark kontrast till svenska folkets arbete för hållbar utveckling.

I stora folkutbildningskampanjer har Sveriges medborgare och myndigheter uppmanats att helt sluta använda kvicksilver – allt från febertermometrar till kvicksilverbatterier har samlats in och ersatts av miljövänligare material.

Radioaktivitet

25 år efter folkomröstningen om kärnkraft 1980 har äntligen kärnkraftsreaktorn Barsebäck 2 stängts. I Danmark har ett starkt folkligt och politiskt motstånd mot kärnkraft också resulterat i att miljöopinionen stoppade danska planer på att förlägga ESS i atomforskningscentret Risø på Själland.

Därför framstår det som obegripligt att man nu vill utsätta Skåne och Själland för ett nytt allvarligt miljöhot i form av möjligt läckage av radioaktivitet till grundvattnet.

Placering

ESS skall enligt planerna placeras alldeles intill bostäder i nordöstra Lund och i direkt anslutning till naturvårdsområdet Kungsmarken. Detta handlar om Sveriges bästa jordbruksmark. Säkerhetsavståndet är otillräckligt jämfört med befintliga anläggningar t ex i USA. Dessutom är markens bärighet inte tillräcklig. ESS behöver en bärighet på 200 ton per kvadratmeter.

Miljöprövning

Folkkampanjen liksom andra ESS-kritiker anser att miljöprövningen borde ha gått före all annan planering av ESS, som redan lär uppgå till 500 manår.

Folkkampanjen är övertygad om att en seriös miljöprövning kommer att resultera i ett stopp för ESS-anläggningen. Mycket stora kostnader hade då kunnat undvikas.

Lunds kommun som ska utföra delar av miljöprövningen är samtidigt medlem av ESS-konsortiet. Det får inte finnas misstankar om en jävsituation. Lunds kommun bör därför snarast lämna konsortiet.

Strömförbrukning

ESS kommer att behöva lika mycket ström per år, ca 150 megawatt, som hela Lunds förbrukning med en befolkning på ca 100.000 invånare.

Man bör också räkna med risken för strömavbrott, som inte får vara längre än 0,6 sekunder.

I värsta fall kan en explosion eller brand uppkomma med efterföljande spridning av radioaktivt kvicksilver.

Terroristhot

Allt fler genomförda attacker mot civila mål också i Europa bör vara anledning att undvika att bygga ESS. En attack kunde resultera i en stor katastrof med förödande utsläpp av radioaktivitet och kvicksilver. - Flyglinjerna till och från Kastrup, Sturup går över den tänkta placeringen och dessutom många helikoptertransporter till Lunds universitetssjukhus i närheten. - Det händer att flygplan störtar.

Finansiering

Utredaren Allan Larsson f d finansminister och nuvarande styrelseordförande i Lunds universitet har kommit fram till att placeringen i Lund är den bästa lösningen – vilket kunde förväntas.

Hans objektivitet kanske kunde ifrågasättas.

Statskontoret avstyrker projektet med hänsyn till den osäkra finansieringen. Man kan inte räkna med att andra stater i EU kommer att betala sin del av kostnaderna.

Även Riksdagens Näringsutskott 2003/04: NU 10 Neutronforskningsanläggningen ESS avstyrker motionerna 2003/04:N351 (s) och 371 (m).

Alternativ användning av skattebetalarnas pengar

Myndigheter, företag och medborgare är alla medvetna om att uthållig utveckling kräver övergång till kretsloppsanpassad och förnybar energi. Sverige har framstående forskare och företag inom detta område. - Tänk vilken nytta pengarna skulle göra inom denna sektor!

Som en jämförelse kan man se på Danmark, som har satsat medvetet på att utveckla landet till ett av de främsta inom vindenergi. Detta har redan gett ca 30.000 nya jobb.

I dag 12 okt publicerar den största danska fackföreningen 3F tillsammans med Det Økologiske råd en rapport, som visar hur 35.000 gröna jobb per år kan skapas inom miljö- och energiområdet.

Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen avstyrker

alltså bifall till att regeringen skall avge en avsiktsförklaring att Sverige förbereder ett erbjudande om värdskap för ESS.

Dessutom yrkar vi som berörda medborgare att hela ESS-projektet avslutas

På uppdrag av Folkkampanjens styrelse

Ninna Widstrand, Styrelseledamot

Avregleringen av elmarknaden har exempelvis lett till att elpriserna chockhöjts och elbolagen har berikats med vinster i mångmiljardformat. Samtidigt har elavbrotten ökat, eftersom långsiktiga investeringar och underhåll eftersatts. De anställda har drabbats av försämrade arbetsvillkor i takt med att kostnadspressen ökat. Det numera bolagiserade statliga Vattenfall fungerar inte längre som en motvikt till den privata marknaden utan har i stället anpassat sig till marknadens spelregler. Liknande mönster kan iakttas i bransch efter bransch.

**"vårdförändringar
förvandlas till
handelsvaror."**

Vi har även fått se hur en liten grupp transnationella företag konkurrerar ut övriga aktörer eller köper upp konkurrenterna, bl a inom kollektivtrafik och elbranschen. Så i stället för en ökad valfrihet ser vi en utveckling i riktning

mot privata oligopol och monopol, såväl i Sverige som i resten av världen. De transnationella företagen är angelägna om att ännu fler vårdförändringar förvandlas till handelsvaror och vill därför att förhandlingarna om tjänstehandelsavtalet GATS inom Världshandelsorganisationen WTO skyndas på.

Den gemensamma välfärd som byggdes under 1900-talet var ett uttryck för folkflertalets vilja att leva i ett solidariskt samhälle. I kölvattnet av den nyliberala politiken med avregleringar och privatiseringar växer ett helt annat samhälle fram. När girighet,

egoism och privata vinstintressen får råda ökar klyftorna och den ekonomiska basen för den gemensamma välfärden undermineras. När vård, skola och omsorg drivs med privata vinstintressen blir det mindre pengar över till barn, sjuka och gamla. Ännu tydligare blir de ökade

**"Privat rikedom
och offentlig fattigdom
växer fram
sida vid sida."**

Vi kräver ett omedelbart **stopp för ytterligare avregleringar och privatiseringar**. Vi accepterar därmed inte att våra sjukhus eller VA-anläggningar ska kunna överlåtas i privat regi.

Vi kräver att **den gemensamma offentliga sektorn utvecklas**, dvs att vård, skola, omsorg, el- och vattenförsörjning, post, telekom och tågtrafik ingår i en långsiktig samhällsplanering som grundar sig på jämlik och trygg tillgång, hög kvalitet, miljöhänsyn och rimliga arbetsvillkor.

Vi välkomnar den nytillsatta statliga utredningen som ska **granska avregleringarna**. Vi förutsätter att den belyser konsekvenserna vad gäller jämlik och trygg tillgång, hög kvalitet, miljöhänsyn och arbetsvillkor. Privatiserad samhällsservice som misslyckats i dessa avseenden ska återföras i samhällets regi.

Vi vill vitalisera den gemensamma välfärden genom **ett ökat personal- och brukarinflytande** inom den offentliga sektorn och genom exempelvis föräldra- och personalkooperativ som driver verksamhet utan vinstintresse.

klyftorna när girigheten får ett ansikte. De tre miljarder kronor som elva Skandiachefer kvitterat ut i bonus skulle kunna täcka ungefär hälften av underskottet i Sveriges alla kommuner och landsting för 2003. Privat rikedom och offentlig fattigdom växer fram sida vid sida

Svenskt Näringsliv förespråkar ett helt igenom privatiserat sjukförsäkringssystem och statsministern har initierat en diskussion om att systemet kan kompletteras med privata försäkringar. Inom EU verkar starka krafter för att vattensektorn ska avregleras och bli en del av den inre marknaden. Den statliga järnvägsutredningen föreslår en utökad privatisering av tågtrafiken. Riksdagen ska också ta ställning till privat drift av våra sjukhus.

Privatiseringspolitiken fortsätter alltså trots att den saknar stöd bland allmänheten. I den statliga vårdutredningen konstateras att en tydlig majoritet av befolkningen vill ha kvar sjukhusen i offentlig ägo (SOU 2003:23). En SIFO-undersökning visar dessutom att 60 procent är negativa till avregleringen av tågtrafik, post och el. Men detta ignoreras av beslutsfattarna.

Det är hög tid att politikerna tar intryck av det starka motståndet mot privatiseringspolitiken och i stället börjar bedriva en politik som målmedvetet gynnar rättvisa och en gemensam välfärd. Vi har definitivt fått nog av detta experimenterande med samhällets viktiga funktioner och kräver att bli behandlade som medborgare i ett demokratiskt och solidariskt samhälle och inte reduceras till kunder på en marknad ■

**"Privatiserings-
politiken fortsätter
alltså trots att den
saknar stöd bland
allmänheten."**

Vi kräver att Sverige ratificerar ILO-konvention 94 som innebär att kontrakt för offentlig upphandling ska fastställa löner, arbetstid och andra arbetsvillkor i enlighet med gällande kollektivavtal. Samhället ska ställa **sociala krav vid upphandling av varor och tjänster**.

Vi kräver att grundläggande vårdförändringar som **utbildning, vård, omsorg och vatten ska undantas från tjänstehandelsavtalet GATS** inom Världshandelsorganisationen WTO.

Vi kräver att den svenska regeringen inom EU, WTO, Världsbanken, IMF och FN aktivt verkar för att den nyliberala linjen med privatiseringar och avregleringar överges.

Vi vill leva i ett land och i en värld där alla medborgare garanteras grundläggande mänskliga rättigheter och en demokratisk, rättvis och ekologiskt hållbar utveckling.

Initiativtagare:

Attac Malmö

SEKO Skåne
Facket för service och kommunikation

Miljöförbundet Jordens Vänner
Malmö-Lund

Sv. Transportarbetareförbundet
avd. 12

Dessutom har följande riksorganisationer ställt sig bakom appropet:

**Attac Sverige • SEKO Facket för service och kommunikation
Handelsanställdas Förbund • Svenska Byggnadsarbetareförbundet
Miljöförbundet Jordens Vänner • Synskadades Riksförbund
Chilenska Riksförbundet • Framtiden i Våra Händer**

samt en mängd lokala organisationer t.ex:

LO-distriktet i Skåne • Sv. Transportarbetareförbundet avd. 18 och 55
Malmö Lokala Samordning av SAC • Föreningen Ordfront Malmö-Lund
Alternativ Stad • SKTF Stockholms stad • Stockholms Hamnarbetarefackförening
Paraplyorganisationen Respekt, Rosengård, Malmö • Globalisering underifrån, Stockholm
OvanSiljan lokalavdelning i JAK Medlemsbank • Svensk socialpolitisk förening, Umeå

